

त्वात् अर्जिरत्न वङ्गः षडोप्तिमात्वे न० “प्रथमादर्चिषा-
मेतदनुद्गमीर्षसुरायुधम्” कुमा० ।

अर्च्यं लि० ऋच-स्तुतौ खत् न कृत्वम् चु० अर्च-यत् वा ।
पूजनीये प्रानञ्चुर्यं जगदञ्चनीयम्” भट्टिः ।

अर्जं प्रतियत्ने भ्वादि० पर० सक० सेट् । अर्जति, आर्ज्जित्
आनर्ज अर्जकः अर्जितः अर्जितवान् अर्जित्वा उपाज्यं
अर्जन् । “अर्जकोद्गप्रथमाहारेत् । दाय० सेट् । “न तत्पुत्रै-
र्भजेत्सार्द्धमकामः स्वयमर्जितम्” मनुः । “आनर्जु-
र्द्धभुजोऽस्त्राणि” भट्टिः ।

अर्जं स स्कारे चुरा० उभ० सक० सेट् । अर्जयति ते आर्जि-
जत् त । “अनुपपन्नं पितृद्रव्यं श्रमेण यदुपाज्येत्”
स्मृतिः । “परस्वान्यर्जयन्नारोन्वदीयाः पराभ्यन्”
भट्टिः । अर्जयितुम् अर्जयित्वा ।

अर्जं क पु० अर्जयति रज्जुम् अर्ज-खुल् । (वावद्) इति
ख्याते षष्ठे, तत्त्वकृतनुना हि रज्जुनिर्म्मीयते । अर्जन-
कर्त्तरि लि० । “अर्जकोद्गप्रथमाहारेत्” स्मृतिः ।

अर्जनं न० अर्ज-ल्युट् । सम्पादने स्वामित्वसम्पादके
२ व्यापारभेदे च । स्वामित्वहेतवश्च “सप्त विज्ञागमाः धर्म्म्या
दायोलाभः क्रयोजयः । विभागः संप्रयोगश्च सत्प्रतिग्रह
एव च” स्मृत्युक्ताः “स्वामी रिक्थक्रयसंविभागाधिगमेषु
ब्राह्मणस्याधिकं लब्धं क्षत्रियस्य विजितं निर्विष्टं वैश्य-
शूद्रयोः” गौ० उक्ताश्च रिक्थादयः साधारणाः सर्व-
वर्णेषु । तत्राप्रतिबन्धोदायो रिक्थं यथा पित्रादिधने पुत्रादेः ।
अप्रतिबन्धोदायो विभागो यथा पत्नीप्रभृतेः । लब्धं प्रति-
ग्रहः ब्राह्मणस्य तदसाधारणं “याजनाध्यापनप्रतिग्रहे-
ब्राह्मणोधनमसर्जयेदिति” श्रुत्या ब्राह्मणकर्त्तृकार्जनस्य
याजनादिकरणकत्वनियमनात् । क्षत्रियस्य विजितं विज-
यलब्धमसाधारणम् । निर्विष्टं भृतिः तच्च वैश्यस्य कृषि-
गोरक्षादिलब्धम् शूद्रस्य शुश्रूषा वेतनं चेति तयो-
रसाधारणम् । एवञ्च मनुना “स्वतानामश्वसारथ्यम्”
इत्यादि यदुक्तं तत् सर्वं तेषामसाधारणं तदपि निर्विष्ट-
शब्दाभिधेयम्” मिता० शूद्रवत् वर्षसङ्करा इति स्मृतेः “शूद्रा-
णान्तु सधर्म्माणः सर्वोपध्वंसजा स्मृताः” मनूक्तेश्च तेषां
शूद्रधर्म्मातिदेशात्तथा । तच्चार्जनं पुरुषार्थं न यज्ञार्थं तेन
यद्यस्य वर्षस्योचितं तदतिरेकेणाज्जितेनापि धनेन क्रतु-
सिद्धिः पुरुषस्य परं नियमातिक्रमे दोषः इति जैमि-
नीये लिप्तास्त्रले स्थितम् । मितार्चाराकृता तस्य चायमर्थ
एवं विवृतः । “यदा द्रव्याज्जननियमानां क्रत्वर्थत्वं तदा-

नियमार्जितेनैव द्रव्येण क्रतुसिद्धिरिति न पुरुषस्य नियमा-
तिक्रमदोषः इति पूर्वपक्षे सिद्धान्ते तु अर्जननियमस्य
पुरुषार्थत्वात् तदतिक्रमेष्वार्जितेनापि द्रव्येण क्रतुसिद्धि-
र्भवति पुरुषस्यैव नियमातिक्रमादोष इति नियमातिक्र-
मार्जितस्यापि स्वत्वमङ्गीकृतम् अन्यथा क्रतुभिद्भ्रमाभावात् ।
नचैतावता चौर्यदिप्राप्तस्यापि स्वत्वं स्यादिति मन्वव्यम् ।
लौके तत्रतत्र स्वत्वप्रसिद्धाभावात् व्यवहारविसं-
वादाच्च इति । एवञ्च प्रतिग्रहाद्युपायकं स्वत्वं लौकिकमेव
अतएव “सप्त विज्ञागमाधर्म्माः” इत्यनेन तेषां धर्म्महेतुत्व-
मात्रसङ्गं न तु भृतिप्रभृतीनां तत्रानुक्तानां स्वत्वाहेतुत्वम-
पि “अर्जयित्वापारोऽर्जनमिति” दायभा० । “अर्जं
स्वत्वं नापादयतीति” मिता० । “कणिशाद्यर्जनं शिलम्”
मनुः । “अर्थांनामर्जने दुःखमिति” नीति० अर्जधातोः
प्रतियत्नार्थकतया विद्यमानपदार्थस्यैव स्वत्वसम्पाद-
नार्थकत्वेन तस्य तथात्वम् ।

अर्जनं पु० अर्ज-उनन् । स्वनामख्याते षष्ठे, “सोऽङ्गणा-
न्निःसृतः कृष्णः कर्षमाण जद्रुखलम् । यमलाभ्यां
प्रवृत्ताभ्यामर्जुनाभ्यां निवारितः । मध्याद्विषक्राम
तयोः शिशुः कर्षद्द्रुखलम् । तत्तस्य कर्षतो बद्धं तिर्य-
गतसद्रुखलम् । लग्नं ताभ्यां समूलाभ्यामर्जुनाभ्याञ्चकर्ष
सः । तावर्जुनौ कृष्यमाणौ तेन बालेन वक्षसा ।
समूलविटपौ भग्नौ स च मध्ये जहास वै” इति हरिवं० ।
“कदम्बसर्जार्जुननीपकैतकी” ऋतु० । २ मध्यमपाण्डवे
शुद्धचरितत्वानुसन्ध्यसपाण्डवस्यार्जुनत्वम् । “पृथिव्यां
चतुरन्तायां वस्तीमे दुर्लभः समः । करोमि कर्म्म
शुद्धञ्च तेन मामर्जुनं विदुः” भा० वि० प० उत्तरं
प्रति तस्य स्वनामव्युत्पत्तिकथनम् । स च पाण्डोः
क्षेत्रे कुन्त्यां शक्रेण जनितः “एवमुक्त्वा ततः शक्र-
माजुहाव यशस्विनी अथाजगाम देवेन्द्रो जनयामास चार्जु-
नम् । जातमात्रे कुमारे तु वायुवाचाशरीरिणी । महा-
गम्भीरनिर्घोषा नभोनादयतीव ह । शृण्वतां सर्वभूतानां
तेषां चाश्रमवासिनाम् । कुन्तीमाभाष्य विस्मयस्तुवाचेदं
शुचिस्वताम् । कार्त्तवीर्यं समः कुन्ति ! शिवतुल्यपराक्रमः ।
एष शक्र इवाजय्यो यशस्ते प्रथयिष्यति । अदित्या विष्णुना
प्रीतिर्यथाऽभूदभिर्वर्द्धिता । तथाविष्णुसमः प्रीतिं वर्ध-
यिष्यति तेऽर्जुनः” । भा० आ० प० । “पार्थः कर्म्मबधाय
मार्गणगणान् यानर्जुनः संदधे” लीला० ३६ हेहाधिपे
कार्त्तवीर्ये, “एतस्मिन्नेव काले तु कृतवीर्यसुतोबली ।